

ע א מ"י פ"ז מ"ב כ"ה
מוניטין נולדה ח:
עא ב מ"י פ"ז מ"ב כ"ה
קונקרטן סלולר כ"ג מגן
פְּצָנָן רַמֵּה וּמַעֲכָה י"ז כ"י
הַלְּקָנָה קְשָׁרָה י"ז כ"ג
עב ג מ"י פ"ז ס"ס כ"ה
הַלְּקָנָה קְשָׁרָה י"ז כ"ג מגן ס"ס מ"ב י"ז כ"י
הַלְּקָנָה קְשָׁרָה י"ז כ"ג מגן
הַלְּקָנָה קְשָׁרָה י"ז כ"ג מגן כ"ה ע"ד ר' יונה:

תורה אור השלם

1. ואסון דינה
וונרתה גש נס ענפ' נפש:
 2. וכי צו' אקנסים וילעיה
אשה תדרה וגצאו ילעיה
ולא הדינה אסון ענפ' געט
וינגע' באשר יש' עלי' עלי'
בעל הדשה אשה כב'
 3. שודת את בן דודך
על פני ז'ה קהירנו בענ' ז'ה
חרוק את קדם על
המופך בלב איש פטע
אצל מל' העם, ויקרא ארא
והו ותקבר ותקברען
 4. ריז'יך בערים ז'ה כבל ובקטיר
המופעה עליה והוא אשה
רהי ניחום ליל:

ויקרא א ג
5. ואשל כי תצא ממעור
שבתך זוע ורץ בערים
את כל בשורה טמא טו
הערבים: ויקרא טו טו
6. אל' הצלטאים לבם
בכל הארץ בלב הגזע
ברם בלבם טמא לא
הערבים: ויקרא לא לא
7. ובול אשר פעל עלי' עלי'
עם מכם טמא טמא מכל
כלי צו' או גבר או אשה
או שך כל בלא אשר
יעשה מלאה ברם
בערים צו' ואטמא עד
ההערב עזורה:
ויקרא לא לא-לב

הגהות הב"ח

בנין נס

רבנו גאנגלי
הינו דתנן מילוטה הכרונית
תולנית בשערת. ר' רניין
דרכב רחמנא נהנת פש
החתה מושך ואמר רבנן
ממן עבדודז וו הולכת
הומ. טרורת שיעורו
מקוה דלא כתב שייעזרו
ברורה. ושיעורו חביבים
אהמה על אמא בהרום שלש
הן זיין סאה. טמאת
טמאת שרען שייעזרו
הכחים בכדשה. ר' יוסי
אוודן כגדת העדרה. ערוץ
בנה אנטוניו לאלא

בגוזר המסורות ל. ו. ואפילו **גמ"ד** שלימות י"ד **לון** נריכת מקולון
פכם צלמי נכל **סילם** דלימה צי גוֹת דמליכת קה'!
עד שידור תחתייה בשוח פרוטה. ולג' נפקה לומזין רק חותם
 פליטה וכן גרסין געלאכין (ד"ג. מה. וט) וככון⁶ דיל ביז נפיק
 (ג'ה) סבר להוציאו ושם רבצ'י פיריך בו.

דליך פינ' דמאנה. הפיilo מוקמי כייל' כלהומיה ממנה האלק' כל כמס' צונטלאן נו' צנ'יס מייל' דטיפוק מידל' לסקדץ': צנווי' צנ'יס. אנטקענ'ה צצ'ין וקנ'יס צנ'יס צומתמה וקונען: אנטקענ'ה עפ' הלוועה. לפוקון טולויזה וכל צעה צוילז'ה נומטל וו' צנ'יס מייל': כדרכ'.

בנובר המסורת לו אבני בניין עטיקין דכל היכא דמנחה ברשותה דידיה מנהה אלא מסיפה ^בבנאה בתוך ביתו הרוי ולא מעל עד שידור התהיה בשוה פרותה המכדי שנוי שנייה מה לי דר ומה לי לא דר היינו כהרין התלויין בשערה ומאי קושיא דלמא לכדרוב אמר רב ^בבונן שהנינה על פ' אורה אידר ביה אין לא דר ביה לא אלא לעולם כדרכא ודקא קשיא לך מיד רדהה אומזיא מעות הקדש לחולין החם מדיע ידע דאייכא זוזי זודקדש איבעיא ליה לעוני הכא מי ידע היינו כהרין התלויין בשערה: מקרא מועט והלכות מרובות: תנא גנעים ואלהות מקרא מועט והלכות מרובות גנעים מקרא מועט גנעים מקרא מרובה הוא אמר רב פפא הци אמר גנעים מקרא מרובה והלכות מועט והלכות מרובות ומאי נפקא מינה אי מסתפקא לך מילתא בגנעים עיין בקרי ואי מסתפקא לך מילתא באלהות עיין במתניתין: דינין: מি�כתב כתיבן לא נזכרא אלא לכדרבי דתニア ר' רבי אומר ^גנפש תחת נשמה אמר ממן אורה אמר ממן או אינו אלא نفس ממש נארה נתינה למיטה ונארה ^הנתינה למעלה מה להלן ממן אף כאן ממן: עבדות: מি�כתב כתיבן לא נזכרא אלא להולכת הדם דתニア והקריבו ז' קבלת הדם ואפקה רחמנא בלשון הולכה דכתיב ^ו והקريب הכהן את הכל והקטיר המזבחה ואמר מ"ז הולכת אבריהם לכבש למשמרת דהולכה לא תפקה מכלל קבלה: טהרות: מি�כתב כתיבן לא נזכרא אלא לשערו מקוה דלא כתיבא דתニア ו/orחין (את י"בשרו) במים ^זבמי מקוות את כל בשרו מים שכל גופו עולה בהן וכמה חן אמה על אמה ברום שלש אמות ושיערו חכמים מי מקוה ארבעים אלא לבعدשה מן השריין דלא כתיבא דתニア סאה: טמאות: מি�כתב כתיבן לא נזכרא ^טבهم יכול בכולן תלמוד לומר מהם יכול במקצתן ת"ל בהם היא כיצד עד שיגיע במקצתו שהוא ככלו ישערו חכמים בכעדרה שכן חומת תחולתו בכעדרה רב יוסי בר יהודה אמר בונב הלטהה: עריות: מি�כתב כתיבן לא נזכרא ^טבתוכו

מוסף ראש"